

1. Stále stejnou tmou
svítí plátno bloudících
malíř půlnoc kreslí smích
ten obraz píseň zpívá pojednou.

2. Stíny na kopcích
ticho hnízd a moudrý sníh
svál sem hřích všech dětských cích
v těch barvách, které prosí tě pojď k nám.

R: Já už vím a znám,
co jsi tenkrát toužil říct
a jak jsi trpěl pro své nadání
učit lidi vidět víc,
však nebyl nikdo kdo by naslouchal,
snad dnes tu s tebou stál.

3. Stále stejnou tmou
stejně louky tu hoří dnes
mraky láká do nebes
kde Vincentovi modré oči sní

4. Jak jen pozmění
barvy žhnoucích slunečnic
vítr v tváři má pár skic
to smýknul štětce touhy van Gogh sám.

R:

*: A svět tě tak trýznil
tvou lásku splácel zlým
jen černé vrány nad hlavou
ctí tvou mysl bolavou
svět nazval velkou vášeň šílenstvím
a já chci ti říct Vincente,
že není nikde svět pro lásku
tvou se kterou bdím.

5. Stále stejnou tmou
portrét v tichu muzejním
něžná dlaň - hold váženým
všem očím které nesmí rozumět

6. Prohlíží si prázdnou zeď
a chlápka v cárech nejchudších
v tvých růžích trn snad ostřejší
než kord co slouží srdci divným hrám

R: Já už dávno znám,
tak hledat musíš dál.